

Et Menneske

En belysning af Mennesket

Denne artikel beskriver de afgørende forskelle, der eksisterer, mellem det Himmelske Menneske, og det Jordiske menneske, især med hensyn til deres personlighed.

De Himmelske evige mennesker, som bor ude i Himlene, og de dødelige mennesker, som bor her på Jorden.

Derforuden de vidt forskellige tidsepoker, disse to fundamentalt forskellige mennesketyper tilhører.

I Himlene og på Jorden

På denne Jord antager de fleste, at en kvinde eller mand er et menneske, men jeg antager, at de kun er halve mennesker, indtil de danner par, først da opfylder de formålet med at være kvinde og mand. Kvinde og mand er et ulige par, skabt forskellige, og skabt til at danne par livet igennem, et sådant par danner i forening en helhed, ét fuldendt menneske.

Vor Frelasers ord:

Mattæus – Evangeliet 19:4-6 Dertil svarede han og sagde: Har I ikke læst, at Skaberens fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde og sagde: "Derfor skal en mand forlade sin fader og moder og holde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød, så er de da ikke længere to, men ét kød. Derfor hvad Gud har sammenføjet, må et menneske ikke adskille."

I himlen tages der ikke til ægte.

Markus – Evangeliet 12:25 Thi når de opstår fra de døde, så tager de ikke til ægte, ej heller bortgiftes de, men de er som engle i Himlene.

Dette betyder, at man overalt i Himlene, ikke tager til ægte, der lever mand og kvinde sammen, som et uadskilleligt par i al evighed. Når én af dem dør af ælde, efter et liv, som strækker sig over vældig mange årtusinder, så gendannes deres legeme igen, igennem et nyt svangerskab, præcis som vi kender det her på Jorden. Den eneste forskel er, at vi her på Jorden bærer vore forældres genetiske aftryk.

Jo vist er Himlenes mennesker også udstyret med forplantningsevnen, dette er en nødvendighed, de lever jo også på det fysiske plan, i lighed med os. Derfor trækker de vejret som vi gør, men de spiser aldrig kød, de lever vegetarisk, som omtalt i Første Mosebogs første kapitel. De lever også i fred med hinanden og alle deres dyr, i modsætning til os. De kender heller ikke til den egoisme, som hærger os, de kender kun den rene og smukkeste Kærlighed, som er basis grundlaget for en næstekærlig verden, og alt liv derude. Alle er ligeværdige og elsket af alle. Deres liv er smuk og

Paradisisk, et ønskeliv, hvor intet ondt bremser udviklingen. Gennem hele deres udvikling har de opbygget og skabt ubeskrivelige og vidunderlige levevilkår, som overgår enhver af vore vildeste forestillinger om udvikling og muligheder for Mennesket.

Den Jordiske mand og kvinde

Her på vor Jord er det ikke bare ægteskabet der roder, alt er et stort rod.
Ægteskabet på Jorden leves, som beskrevet i følgende vers:

1 Kor 7,29 Og det siger jeg jer brødre: Tiden er knap; derfor skal herefter de, der har hustru, være, som om de ingen havde.

I ægteskabet oplever vi meget sjældent, at netop de to finder sammen igen og hvis de endeligt gør det, så er det ikke givet, at de bliver sammen livet ud. Det er meget tilfældigt, hvem der lever sammen eller, hvem der gifter sig med hvem, og som skriftstedet siger, så lever de ofte sammen, som om de ikke var gift, som egoister nu engang gør det. Samlivsproblemerne er store, både i ægteskabet, og udenfor ægteskabet. Egoismens ødelæggende livsform, fastlåser menneskeheden, og dræber kærligheden.

Matt 19,12 Der er dem, der er uegnede til ægteskab fra moders liv, og der er dem, der er uegnede, fordi mennesker har gjort dem uegnede til det, og der er dem, der har gjort sig selv uegnede for Himmerigets skyld. Lad dem, der kan, rumme det!«

Hvordan kan nogle være uegnede til at indgå ægteskab allerede fra moders liv? Det må vist være tydelig for enhver, at årsagerne skal søges i tidligere liv.

Problemstillinger

Vi husker ikke længere fortidens Himmelske lykke og Kærlighed i det liv, og det parforhold vi havde i Himlen, den er blevet sløret gennem mange inkarnationers tåger, men alligevel påvirker den os stadig, vi søger stadig at genfinde denne lykke på Jorden, men desværre, egoismen er nu vor herre. Den er årsagen til, at vi følelsesmæssigt svinger mellem "godt og ondt," en ustabil tilstand, som svinger mellem disse to modsatrettede følelsetilstande. Vi kan hverken stole på os selv eller andre.

Barndom

Egoismens lærdom er den vi som spæde stimuleres med fra første færd, gennem prægningsperioden, i denne periode opbygges en ny identitet i vor tomme hjerne, og den hjerne trænes vi desværre op til, at identificere os selv med, som værende den eneste identitet vi har. Denne prægning adskiller os på denne måde, lidt efter lidt, fra vores evige Selv og identitet, som

befinder sig skjult bag vort ydre dødelige legeme. Der opbygges således et modsætningsforhold, som får alvorlige, og ofte meget uhyggelige konsekvenser for os livet igennem. Denne prægning betyder rent faktisk, at der opstår en art personlighedsspaltning, et nyt pseudo jeg, som fuldstændig fortrænger og afskærer os, fra vor egen virkelige identitet. En ulykkelig situation, som vi på ingen måde er tjent med. Vort højere Selv, råder over et langt højere bevidsthedsniveau, som baseret på en enorm viden og Kærlighed, end den viden og kunnen, baseret på egoisme, som vi bliver opdraget med, i vor dødelige hjerne.

Drømme

Alle oplever ind i mellem, at drømme om deres fortid, drømme fra tidligere liv, og måske endda tilbage til en meget fjern fortid, men vi forstår sjældent betydningen af disse drømme, vi forstår ikke, at de kan have relation eller betydning til os selv, når vi ikke har levet før. Inspiration og erindringsbilleder bliver også lejlighedsvist overført til vort Jordiske legemes hjerne, i vågen tilstand, men som oftest sker det i drømmetilstanden, disse specielle drømme er ligeså virkelige, som virkeligheden er i vågen tilstand, på den meget tydelige måde adskiller de sig fra almindelige drømme.

Pseudo jeget

Pseudo jeget formes og opbygges i det nyfødte barns hjerne og i takt med, at denne nye personlighed formes, opstår der et større og større svælg mellem det nye pseudo jeg, og vores virkelige Jeg, som er bundet til vor udødelige eksistens, som er blevet inkarneret i fostret. I takt med formningen af det nydannede pseudo jeg, bliver der samtidigt tilknyttet en mindre del af vor egen Ånd til det nye pseudo jeg. Vor Ånd er det samme som vor Bevidsthed, den er vort Jeg, som er selve årsagen til, at vi er bevidst til stede i legemet. Ånden er altså os Selv, og den er årsagen til, at vi kan leve i legemet i al den tid legemet lever. Her er det vigtigt at forstå Åndens natur, som ikke i sig selv er bestemmende, den er kun livgivende, den er altså ikke den styrende eller bestemmende del. Det der styrer Ånden er personligheden, som er opbygget af hele det styresystem vi får ind gennem prægningsperioden, og videre op i barndom, ungdom, ja livet igennem, denne lærdom, og de oplevelser vi møder, former vor personlighed. Det er således det styresystem, som vor personlighed består af, som er bestemmende for hvordan vi tænker, taler og handler. Dette styresystem baserer sig hovedsageligt på egoismen, som vi anser for, at være den eneste mulighed for, at sikre individets og menneskeracens overlevelse. Næstekærlighed og kærlighed anser vi, som værende tegn på svaghed og magtesløshed, og af mindre betydning, i den kamp for overlevelse og succes, som vor overlevelse er afhængig af.

Vi tror på, at opdragelse er en absolut nødvendighed, derfor gør vi det. I vores totale uvidenhed ved vi ikke, at det inkarnerede menneske, i forvejen er udstyret med verdens bedste styresystem, som er skabt af Skaberen selv i "begyndelsen" da alting blev skabt. Det blev selvfølgelig beskadiget da vi valgte egoismen og blev en del af syndefaldets konsekvens, men i sammenligning med pseudo jeget er det perfekt. Vi begår derfor en brøler af dimensioner, ved at opbygge et sådant

udueligt pseudo jeg i de nyfødte børn. Resultatet bliver derfor, at barnet i den tidlige barndom mister forbindelsen til sin egen evige identitet og dets styresystem. Det betyder i praksis, at vi alle lider af en art personlighedsspaltning.

Vi priser menneskets intellekt i høje toner, og sandt nok er vi alle udstyrede med fantastiske hjerner med uendelige muligheder, men de er stadig for intet at regne, i sammenligning med det evige Selv vi er afskåret fra at anvende.

Vor Ånd er således uden vilje, og den er tilknyttet disse to personligheder, hvor den meget større Åndelige del forbliver tilknyttet det overordnede styresystem, i det evige legeme, som vi ikke selv er bevidst om. Kun en meget lille del af vor Ånd er tilknyttet det dødelige legeme, med dets lille menneskeskabte pseudo jegs styresystem.

Det vi oplever som er os Selv, det er vor Ånd, det er i den vi oplever og modtager alle de informationer, som kommer til os, fra det legeme vi lever i. Legemet er således et højt udviklet redskab, som gør det muligt for os Selv, som selvstændig og individuel Ånd, at leve og fungere i den fysiske verden. Ånd og legeme i forening er et menneske, mand og kvinde i forening er et helt menneske, begge er individuelle, men samtidig ét når de forenes, og i ophøjet tilstand ét med hele Skabelsen, som består af Ånd og fysik, men den forening kan vi ikke opnå i vor nuværende tilstand. Vor delte Ånd påvirkes i begge legemer, af såvel kærlige, som onde oplevelser. De kærlige oplevelser er i overensstemmelse med Åndens egen natur, de gavner os, i modsætning til de negative og onde oplevelser, som forurener og ødelægger Ånden i begge legemer. Såfremt mængden af de negative virkninger øges over et bestemt niveau, så truer de ligefrem Åndens egen eksistens, som i yderste konsekvens, kan ende med dens tilintetgørelse. Denne advarsel er gentaget overalt i Biblen.

At vælge egoismens styresystem betyder faktisk, at vi vælger en livsform, som i sin afslutningsfase ender med vor egen tilintetgørelse og opløsning. En livsform vi har ret til at vælge, fordi vi ikke er styrede marionetter, men har vor egen frie vilje til selvstyring, derfor bliver vi advaret, og er altid blevet advaret, først da vi var en del af det Himmelske kærlighedens fællesskab, og igen her i vor nye dødelige tilværelse på denne Jord.

Alt det onde, som er et resultat af et sådant valg, har vi ingen anden at bebrejde for, end os selv og hinanden, det er de største egoister blandt os, som skaber de største problemer for alle andre. Ingen udefra inklusive vor Frelser og Skaber må eller kan blande sig, hverken med mirakler eller udøvelse af magt, det ville være en forbryderisk krænkelse. De omtalte Gudssønner i Biblen gjorde det, men det kostede dem også deres plads i det Universelle fællesskab.

Den eneste lovlige indblanding er vejledning og tilbud om hjælp, og sågar et tilbud fra vor Frelser om, at han selv vil overtage de konsekvenser, som vi har pådraget os i egoismen, hvis vi vil følge de nødvendige forudsætninger, som er nødvendige for, at han er i stand til at hjælpe os.

Had til vor Frelser og Skaber

Mange tidligere troende mennesker bebrejder, ja endog opbygger vrede og had mod vor Frelser og Skaber fordi han ikke hindrer død og ulykker, som overgår deres kære, når de på brutal vis dør

af sygdom eller i krig. De anråber, trygler og beder om en hjælp, og når den så ikke kommer, så fatter de ikke hvorfor, og et mistillidsforhold opstår, hvilket vel er forståeligt nok, set i lyset af den uvidenhed de lever i. På den måde skaber de en meget alvorlig blokering, som koster dem dyrt, uvidenhed fritager ikke for skyld, der skal afregnes for alt. Omfanget af synd og skyld følger os, fra liv til liv, der er tilgivelse for meget, men ikke synd begået mod Helligånden, så er det uigenkaldeligt slut.

Troen på det evige Liv

Flere og flere tror på et tidligere liv, men det er nok få af dem, som forestiller sig, at deres første liv begyndte kort efter, at det første Univers blev skabt.

Dengang blev alle mennesker skabt, og alle disse mennesker har levet lige siden den dag, og ikke ét eneste menneske er gået tabt igennem alle disse millioner eller milliarder af år, ligesom ikke ét eneste menneske ekstra er kommet til verden siden dengang. Jordens tilvækst af mennesker skyldes alene, at der inkarneres mennesker til Jorden fra mange forskellige steder udefra.

Vor Ånd eller Bevidsthed

Her på Jorden antager vi, at forældrenes afkom betyder skabelsen af et helt nyt menneske, som er forældrenes eget, men det er kun sandt med hensyn til det dødelige legeme, som end ikke ville overleve fødslen med mindre det evige menneske med sin egen livgivende Ånd inkarneredes i det, forældrenes Ånd beholder de selv, den formerer sig ikke. Ånden i mennesket kan kun opdeles internt, hvor hoveddelen altid er tilknyttet det evige legeme, og den meget mindre del det synlige og dødelige legeme. Ånden i begge disse forskellige legemer er den livgivende og styrende del af begge legemer. Da vi selv er den Ånd, som nu er opdelt på denne måde, er det selvfølgelig af yderste vigtighed hvilke aktiviteter vi involverer vor Ånd i.

Egoisme

Vor Ånd kan således let bringes i ubalance især for den mindre dels vedkommende, som befinder sig i vort Jordiske legeme. Hele det kalejdoskop af meninger, opfattelser og tro, som vi skoles med, ja faktisk indoktrineres med, er baseret på egoisme; mig selv først, jeg er vigtigere end andre, jeg er bedre end andre osv. hele dette program skoles vi i, og da os Selv er Ånd, anvender vi vort liv til at følge et styreprogram, som ingen Ånd kan styres efter, uden der opstår en uendelig række af problemer, som vi ødelægger os Selv og hinanden med. Det er selvfølgelig generaliseret, men helt overordnet er det selviskhed og egoisme som styrer mennesket gennem dets lille og uduelige pseudo jeg på denne Jord.

Alt eksisterende og jeg mener alt hvad den fysiske Verden er opbygget af, det er sket i kraft af Ånd og lyd. Vi Selv er således en Ånd, som oplever alt i vort liv via de sanser vi har i begge vore legemer, det dødelige, såvel som i det udødelige legeme. Vore tanker og ord styrer vore følelser i

det egoistiske pseudo jeg, men faktisk burde dette pseudo jeg afinstalleres, så styringen igen overtages af det evige legemes styresystem.

Den mindre del af vor Ånd, som nu er bundet til vort dødelige legeme via hjernen styrer ikke vort liv, det gør det opbyggede egoistiske styresystem, det faktum skaber den følelsesmæssige ubalance, som konstant svinger mellem "godt og ondt". For at komme ud over denne negative tilstand, skal vi lære hvordan vi bliver os Selv igen, en særdeles vanskelig proces, som kun alt for få indser nødvendigheden af at lære, men den lære er meget nødvendig at vi tilegner os i den givne situation. Det er derfor nødvendigt, at vi alle forstår, at egoismens negative styreform skal forlades og erstattes med Kærlighedens og næstekærlighedens lære, som f.eks. at tænke positive tanker, at elske sig selv og andre. Når vor Ånd er i Kærlighed, og vi møder livets medgang og modgang med den så kan intet ondt røre os, vi er uovervindelige og vort liv udvikler sig godt på alle områder. Vi skaber gode relationer til alle og vi vinder livet. I egoismens verden er det stik modsat vi skaber ustandselig problemer for os selv og andre og vi ender som tabere før eller siden. Et liv bygget på egoisme, giver os en egoistisk verden, som ustandseligt spænder ben for vor egen udvikling og trivsel. Et liv der bygger på næstekærlighed og Kærlighed, kan kun skabe kontinuerlig udvikling og trivsel for hele menneskeheden. Der er rigeligt med ressourcer til at dække hele menneskehedens behov, det er der også i det egoistiske system, men der koncentrerer værdierne, de fordeles ikke jævnt ud, mere vil have mere, så den egoistiske kamp om værdierne hæmmer og ødelægger muligheden for at alle kan få del i et godt liv. Egoismen er verdens fjende nr. 1, og Kærligheden er verdens Frelser nr. 1. Et faktum intet menneske kan modargumentere.

Vor Ånd – Bevidsthed – os Selv eller hvad vi vil kalde det, er Skabt til at virke indenfor næstekærligheden og Kærlighedens eget område, kommer den væk derfra og indgår i forbindelse med egoismens onde område så forurenes vor Ånd og "godt og ondt" truer selve Åndens eksistens, og en selvødelæggende proces iværksættes. Derfor går det galt når vi inkarneres, fordi vi ikke får lov til, at vedblive med at være os Selv. Når vores forældre bygger deres tilværelse på egoismens præmisser så betyder deres "kærlige" omsorg og indlæring for os, at de viderefører deres egen egoistiske arv til os.

Der skal både forskes og undervises i disse temaer, hvis vi skal ændre på disse ødelæggende forhold.

Tanker og talte ord styrer vort liv

I opmærksomheden, befinder sig vor Ånd, den er altid til stede ligesom den fylder vore tanker, ord og sætninger med sin Magt og Kraft, det er her Hemmeligheden ligger og gemmer sig. Når den lille del af Ånden, som er tilknyttet pseudo identiteten styrer vort liv, baseret på egoisme så går det helt galt, det går meget bedre, hvis Ånden bliver en del af tanker og ord, som er baseret på godhed og Kærlighed, men helt godt bliver det dog aldrig. Hvis det skal blive rigtig godt, så er det os selv i det udødelige menneske, hvor hovedparten af vores Ånd, viden og personlighed befinder sig, den

skal have magten over pseudo jeget, og derfra fylde vore tanker og talte ord, som er baseret på næstekærlighed og Kærlighed så får vi et godt liv, et skabende liv med store muligheder.

Al tankevirksomhed og talte ord er vor Ånd en del af, det er dens kraft, som gennem tankevirksomheden og de talte ord, gør dem til virkelighed, den virkelighed, som tankerne og ordene relaterer sig til. De udgør dermed det styresystem, som er bestemmende for det der sker i vort liv. Vi er simpelthen ikke klar over, at tanker og ord er så vigtige for os, men de er uhyre vigtige og bestemmende for resultatet af det liv vi lever. De er derfor også meget farlige for os selv, hvis vi bruger dem forkert. Når tankerne kværner løs om dit og dat, ofte i ring, så er vi at sammenligne med en løbsk hest. I den tankeproces spilder vi tiden, vi afklarer intet, det er totalt formålsløst, og resultatet er forvirring.

Når vi erkender den sandhed, så er det nødvendigt, at vi begynder at skole os selv, og bestemme hvilke tanker vi vil tænke og hvilke vi ikke vil tænke, ligesom vi skal beslutte os for, hvilke ord og sætninger vi vil tale og hvilke vi ikke vil tale. Alt skal vejes på en guldvægt. En begyndelse er at skrive alle de ting ned, som vi vælger, og justere dem løbende i takt med at vi bliver bedre og bedre til at formulere os, og tænke de gode konstruktive tanker.

At skabe et bedre liv

Hvis vi derfor ønsker os et bedre liv, så skal vi naturligvis udarbejde en detaljeret plan over, hvordan et sådant liv skal være, skriv det detaljeret ned. Det er en ny og bedre personlighed det handler om, baseret på næstekærlighed og Kærlighed. Når det så er gjort, så hjælper det os ikke, hvis vi efterfølgende lader os skyde i sænk, af egne tanker og tvivl, eller andres negative påvirkninger og holdninger. Når vi bliver i troen på planlægningen, og nurser den med overbevisningens glæde og kærlighed, det være sig i tanker, skrift eller talte Ord, det kan også ske ved, at vi visualiserer planen, så vokser og gror den stille og roligt frem til virkelighed. Små planer og ønsker er nemmere at gennemføre end store ønsker, det er som et frø vi lægger i den gode muldjord, det spirer og vokser op, og en dag er frøet klar til høst, på den måde plejer vi målet undervejs. Vor egen Ånd, som er os Selv er en livgiver og skaber, og dens skabende kraft aktiveres gennem tanker og talte Ord, derfor et det så vigtigt hvordan vi anvender det redskab, som tanker og ord de er. I takt med, at vor tro, tillid og overbevisning vokser, om vore skabende evner, så åbner der sig en helt ny verden for os, en ubegrænset verden, med uendelige muligheder, hvor alene manglende overbevisning og tvivl kan begrænse os. Tvivlen ødelægger enhver skabende proces, men den bliver mindre i takt med de sejre vi vinder. Når og hvis tvivlen melder sig undervejs, så opfat den som den fjende den er, og smid øjeblikkeligt ud inden den gør skade, brug viljen gennem tanken og befal den til, at fjerne sig, og den vil adlyde. Det samme bør vi gøre, med alle slags ubudne tanker, som måtte melde sig, både inde og udefra, tanker skal bedømmes og behandles ud fra deres indhold. Det er os selv i personligheden, som skal have styringen, det er herfra vi udøver vor magt overfor alt, hvad vi ikke Selv ønsker at være en del af, og den magt skal vi bruge. Anvend også de skabede tanker og ord, overfor smerter og sygdom i kroppen, eller til at

standse nye angreb. Vi kan vælge og planlægge vor egen lykkelige fremtid, men den skal være indenfor næstekærligheden og Kærlighedens rammer, hvis det skal lykkes for os.

Det vor Frelser og Himmelske Fader kan hjælpe os med er meget vigtigere, men vi skal Selv gøre forarbejdet, hvor bl.a. pseudo jeget står i vejen.

Nuet

Nu har jeg illustreret, hvordan vi konstruktivt skal anvende tanker og talte ord, som skabende værktøjer, der har indflydelse og mulighed for at vende op og ned på det liv vi lever. Den indsigt er mere værdifuld end nogen kan forestille sig, men det er ikke nok, at læse og forstå ordene, nej, det skal praktiseres.

At leve i nuet, er at leve, det gælder om at være aktivt med i nuet, og så være der helt og fuldt, så deltager vi i en skabende proces. Den som ikke lever helhjertet med i nuet, lever livet uden rigtig at leve det, og den som aldrig rigtig er med i nuet, men konstant er tankestyret lever slet ikke, ja er næsten død. Nuets betydning er således vigtigt og den observerende intensitet vi investerer i nuet er afgørende, for de resultater vi opnår, Ånden er jo med og øges i takt med intensiteten. Sagt med andre ord, jo mere opmærksomhed vi oplever med, des mere af os Selv, investerer vi i det vi gør, det håber jeg er forstået.

Så jo mere vi lever os ind i det vi gør, jo dybere bliver oplevelsen, og det er der vi svigter os selv, i det meste af det vi foretager os, vi er alt for overfladiske når vi bevæger os, slapper af, lytter, tænker, taler, spiser, ser, og føler, eller sagt med bare et ord, handler.

At leve i nuet betyder altså, at vi Selv er med helt og fuldt i alt, hvad vi gør og oplever, det er at leve i højeste potens.

Stilhed

En anden handling er stilhed, at være i stilhed er, at være i Ånden, og jo dybere og jo mere opmærksomme vi flyder i stilheden, jo mere hviler vi i vor Ånd, som er os selv. Stilhed er en værdifuld og skabende proces, hvor Ånden er frigjort, vi hviler nu i os selv, udenfor kroppen og dens sanser. Vi flyder der, indtil noget indfanger os, udenfor vor Ånd, er det noget vi mener vi skal reagere på, i det øjeblik vi indfanges er vi igen ude af stilheden, men vi kan vende tilbage, hvis ikke afbrydelsen gør det nødvendigt at afbryde.

I begyndelsen har vi svært ved, at være i stilheden, fordi vi ikke er nok til stede i nuet, men jo oftere vi forsøger jo bedre bliver vi til at være der, nikker vi med hovedet så accepter, og gå ind i søvnen, den en er sund. Reager positivt på alle forstyrrelser, og gør hvad du finder rigtigst når du reagerer på dem. Tving dig ikke, vær altid afslappet og årvågen i stilheden.

Når vi er i stilhed kan vi også søge svar og stille spørgsmål, uden at de er henvendt til noget eller nogen, her tænker jeg især på de falske navne, som kristne henvender sig til i deres mange bønner, som alligevel ikke hjælper, fordi modtagerens navn er forkert. Hvis vi vil sætte modtager på, så anvend ordet Frelser, eller Himmelske Fader, det vil være langt bedre, indtil vi kender det rigtige navn. Når spørgsmålet er afsendt, så flyd videre i stilheden, i stilheden er vi nemlig åben for

modtagelse, men derfor kan et svar udmærket komme på et senere tidspunkt, også midt i en anden aktivitet, når det rette øjeblik opstår. Hvis vi ikke efter en tid har fået et svar, så gentager vi spørgsmålet i en ny stilhed, hvor vi lægger en meget dybere længsel bag spørgsmålet.

Åndelig forening

Stilhed er også helbredende og opbyggende, både for vor Ånd og det dødelige legeme vi lever i. I stilheden begynder vi også, at forenes med den større del af vor Ånd, som er tilknyttet vort indre evige legeme. Oplever vi det så er vi nået meget langt, vi vil så opleve en ekstraordinær udvidelse af vor Ånd, hvis det sker så oplever vi, at være to på samme tid, hvilket er helt normalt, blot nyd oplevelsen helt og fuldt, den er vidunderlig smuk. I løbet af en tid, måske nogle dage smelter de to sammen og bliver ét. Så har vi fundet os Selv igen. Denne begivenhed ændrer vort liv, med hensyn til viden, evner og muligheder, som er storlåede. Min advarsel er, at disse evner, aldrig må misbruges indenfor egoismens område, men alene indenfor næstekærligheden og kærlighedens område. Økonomisk vinding er ikke forkert, blot den ikke vindes af egoistiske årsager. Tænk blot den tanke, at det var kærlighedens mennesker, som besad al magt og rigdom på denne Jord, så ville ingen lide sult og nød på denne Jord. Verden kan kun vindes og overleve med Kærlighed. Et råd til alle, vi skal ikke begynde med, at bage større brød end vi har mel til i huset, så skal vi nok ende med, at blive vor egen Lykkesmed. Så er jeg sikker på, at vi nok skal nå mange af de mål vi sætter os.

Tilgivelse

Menneskers onde handlinger skal vi ikke tilgive, men vi skal behandle dem for deres ondskab. Vi skal heller ikke glemme onde handlinger, men det er bedst, hvis vi kan lægge sådanne begivenheder bag os, så vi kan komme videre med livet. Lægger vi den, eller dem, som har begået den onde handling mod os, for had, så tillægger vi os selv en selvvalgt hård tillægsstraf, som vil ødelægge os yderligere. Det er bedre at rette vreden mod den skyldige, denne følelse forsvinder hurtigt igen, i modsætning til hadet, som kan ødelægge og terrorisere os livet ud. Hvis vi skal overvinde virkningerne af en ond handling, så skal vi prøve på, at forstå baggrunden for det onde menneskes onde handling, det er forståelsen af de årsager der ligger bag det onde menneskes handling, som kan hjælpe os selv videre. Aggressive og hadefulde følelser skal vi derfor nægte os selv at rumme, modarbejde dem, som de destruktive fjender de er.

Bibelen befaler os, at tilgive, men vi skal forstå, hvad det er vi skal tilgive, og det er netop det vi aldrig har forstået. Denne forståelse vil jeg prøve på, at anskueliggøre nu, selvom jeg faktisk allerede har gjort det. Apostlen Paulus havde en dyb forståelse af mennesket og dets baggrund, og han forklarer sig godt, men ingen har forstået ham. Han forklarer i lighed med mig, at mennesket både er et dødeligt menneske, men også at det er et evigt menneske, han ophøjer det evige menneskes muligheder, og sammenligner dette menneske, med vort dødelige menneskes begrænsede muligheder forklarer os. Han forklarer med al tydelighed, at hvis skal komme videre, så skal vi lægge hovedvægten over på det evige menneske inde i os Selv. Han forklarer med al

tydelighed, hvordan det dødelige menneskes pseudo jeg, oven i købet bekriger det Evige Menneske.

Dette burde tydeliggøre, hvem det er af disse to mennesker vi skal tilgive og hvem af dem vi ikke skal, eller kan tilgive. Ondskab begået af det dødelige og ødelagte menneske, skal vi opfatte som et sygt og afsporet menneske, som nu styres af et perverteret styresystem. Dette onde styresystem havde det ikke i sit Evige Menneske inden det blev inkarneret, det blev opbygget i det dødelige menneskes nye pseudo jeg, af andre perverterede mennesker på denne Jord, det er disse mennesker, som har hovedansvaret for de onde handlinger et sådant menneske begår. Sådanne mennesker bør tages i varetægt og behandles, med den rette kur.

Det evige menneske inde i det onde menneske, skal vi fortsat tilgive og elske, som os selv.

Denne forståelse afføder også en medlidenhed overfor det onde menneske, fordi han var uskyldig da han blev født, men fik påført sig, alle de forkvalede perversioner, som gjorde ham til et ondt menneske. Forståelsen af disse sammenhænge gør, at vi lettere kan komme helskindet videre, efter et overgreb eller en forbrydelse. Det giver samtidigt ny indsigt i, hvordan vort samfund kan vælge nye metoder i behandlingen af mentalt syge og afsporede mennesker.

Jeg elsker derfor alle mine medmennesker uden undtagelse, i deres Evige Menneske.

Med hensyn til det dødelige menneskes pseudo jeg, hvis styresystem er årsag til både gode og onde handlinger, fra de ondeste til de smukkeste vi har oplevet på denne Jord, så udsteder jeg uden tøven min dødsdom over pseudo jeget.

Det betyder ikke, at jeg ingen medfølelse har overfor pseudo jeget, men den skal aflives, det er en absolut nødvendighed, ellers dræber den vort eget Evige Menneske til sidst.

Biblen

Hvad fortæller Biblen os om dette problem.

Apostlen Paulus fortæller os meget, men han er som nævnt aldrig blevet forstået. Med andre ord siger han det samme, som jeg gør, bare ikke så udførligt, han nævner kun hovedtrækkene.

Paulus' andet brev til Korintherne 5:1 ***Thi vi ved, at dersom vort legemes telt, vor jordiske bolig, nedbrydes, har vi en bygning, som kommer fra Gud, en bolig, ikke gjort med hænder, en evig, i Himlene.***

Her fortæller han, at vi har et evigt legeme skabt i Himmelen, som vi stadig har når vort Jordiske legeme dør. Denne jordiske bolig blev skabt her på Jorden af jordens bestandele.

Første Mosebog 2:7 ***Da dannende Gud Herren mennesket af agerjordens muld og blæste livsånde i hans næsebor, så at mennesket blev et levende væsen.***

Forskellen mellem dem er markant, den ene dødelig og den anden evig. Det er den evige del i os der kan Frelses/reddes.

15:40 ***Der er Himmelske legemer, og der er jordiske legemer; men de Himmelskes glans er af én art, de jordiske af en anden.***

Den dødelige del har ingen fremtid, den refererer han til her.

15:50 ***Men det siger jeg, brødre, at kød og blod kan ikke arve Guds rige, og forkrænkelighed arver heller ikke uforkrænkelighed.***

Vort indre udødelige skjulte menneske fra Himmelen beskriver han i næste vers.

Peters første Brev 3:4 ***“Men hjertet, det skjulte menneske, med den uforgængelige prydelse, som en sagtmødig og stille ånd er; dette er meget værd i Guds øjne.***

Spilden, som vort pseudo skaber, i relation til vort evige menneske beskriver Paulus i næste 2 vers.

Paulus' brev til Galaterne 5:16-21 ***I skal vandre i Ånden, siger jeg, så vil I ingenlunde fuldbyrde kødets begæringer. Thi kødet begærer imod Ånden og Ånden imod kødet; de to ligger nemlig i strid med hinanden, så I ikke kan gøre det, I gerne vil. Men drives I af Ånden, er I ikke under loven. Og kødets gerninger er åbenbare, såsom: utugt, urenhed, løstgængelighed, afgudsdyrkelse, trolddom, fjendskab, kiv, nid, hidsighed, egennytte, splittelser, partier, misundelse, drukkenskab, svir og deslige, og jeg siger jer forud, som jeg før har sagt, at de der øver sådanne ting, skal ikke arve Guds rige.***

Paulus' brev til Romerne 7:19-24 ***Thi det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke; men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg. Dersom jeg da gør det, som jeg ikke vil, så er det ikke mere mig, der udfører det, men synden, som bor i mig. Når jeg ønsker at gøre det gode, finder jeg altså den lov hos mig, at det onde ligger mig nærmest. Thi i mit indre menneske glæder jeg mig over Guds lov; men i mine lemmer ser jeg en anden lov, som ligger i strid med loven i mit sind og tager mig til fange under syndens lov, som er i mine lemmer. Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødens legeme? Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre! Altså tjener jeg, som jeg er i mig selv, Guds lov med sindet, men syndens lov med kødet.***

Og hvis ikke vi havde Kærlighed, beskriver han således.

Paulus' første brev til Korintherne 13:2 ***“Og havde jeg end profetisk gave og kendte alle hemmeligheder og sad inde med al kundskab, og havde jeg al tro, så jeg kunne flytte bjerge, men ikke havde kærlighed, da var jeg intet.”***

Uden Kærlighed og næstekærlighed intet håb.

Eftertanke

Når end ikke vor egen Frelser og Skaber kunne overbevise flere end tilfældet var, af den tids stupide og bedrøvelige egoister, så forstår jeg fuldt ud, hvor meget mere håbløs min egen

opgave den er. Den viden jeg lægger jeg dog ufortrødent frem, så skal jeg ikke en dag i fremtiden drages til ansvar for, at jeg ikke fortalte hvad jeg ved. En langt værre situation, end den jeg kan udsættes for af nutidens mennesker, som ikke forstår.

Med næstekærlig hilsen

Tage Winther

ps.

Bogen: PÅ VEJ MOD SANDHEDEN" bestilles i Boghandlen, PRISEN ER Kr. 495,00.